

gelse om den økonomiske politik. Men sådan skulle det være.

Det er af historisk betydning, at Tyrkiet nu kan indlede de optagelsesforhandlinger, som der er gået 40 års forberedelser forud for. Det er udtryk for et perspektiv for Europa, der gør, at de demokratiske principper og værdier bliver til virkelighed. Uanset forskellighed, uanset religion, gælder de demokratiske principper for det fællesskab, som EU er. Det er vores sikkerhed i Europa, der er perspektivet, og det er i virkeligheden også Europas bidrag til en bedre udvikling i verden som helhed.

Vi ved godt, at der er kræfter i Danmark og i Folketinget, der vil forhindre den udvikling. Nogle medlemmer af Folketinget skaber et fjendebillede af mennesker i det danske samfund og i Europa ved nedsettende og forhånende ringeagtstytringer, bl.a. om muslimer. Jeg minder igen om et citat af Grundtvig, som jeg har brugt mange, mange gange også fra denne talerstol, nemlig at det er ord, der skaber det, det nævner.

Det er kræfter, der er med til at gøre integrationen også i det danske samfund til en meget, meget vanskelig sag, og jeg synes, det er problematisk i en eller anden forstand, og jeg har faktisk venlige følelser over for bl.a. partiet Venstre, når jeg siger, at jeg synes, det er betænkeligt – jeg kan ikke finde et mere blidt ord – at det er regeringens parlamentariske støtteparti, jeg taler om.

Kl. 16.10

Siden Venstre og Konservative tiltrådte i 2001, er ledigheden blandt indvandrere steget, kriminaliteten blandt de unge er steget, og uddannelsesandelen er faldet. Jeg kan ikke lade være med at spørge hvorfor. Vi har gode tider – jeg er enig med statsministeren, der indledte sin tale i tirsdags på den måde. Der er også kommet færre flygtninge, og der er langt færre familiesammenførte. I virkeligheden skulle det jo være begrundelsen for og argumentationen for regeringens bestræbelser for at skabe en bedre integration. Men der er faktisk ikke sket nogen som helst forbedringer. Det er på fjerde år.

Antallet af asylansøgere er faldet dramatisk, ja, det er faldet dramatisk i hele Europa. Jeg minder bare om UNHCR's hjemmeside, som enhver kan gå ind på. Danmark har i gennemsnit fra 1990 til 2003 modtaget ca. 2 pct. af de asylansøgere, der er kommet til EU. Vi kan se på de seneste tal fra UNHCR, at Danmark i de seneste år har modtaget den samme andel, som de 15 gamle EU-medlemslande modtager.

De danske asylregler er i en eller anden forstand strammet op. Det har vi ingen bemærkninger til i Det Radikale Venstre, men jeg noterer mig, at antallet af flygtninge glædeligvis er faldet dramatisk, og at vi ikke har borgerkrig længere i Europa, i den forstand som vi havde det i 1990'erne.

Til gengæld er reglerne om familiesammenføring ændret meget markant og har givet markante resultater. Danmark kritiseres for at krænge menneskerettighederne. Det er der stor offentlighed om, men det udløser kun et arrogant skuldertræk fra de ansvarlige.

Til gengæld har regeringen uden offentlighed ændret i mulighederne for dispensation fra familiesammenføringsreglerne. Det ville jeg faktisk gerne have vidst. Det ville jeg utrolig gerne have vidst noget for. Vi kan forstå, at der er visse uddannelser, der ophæver 24-års-reglen og tilknytningskravet. Vi så meget gerne en anden måde at håndtere de her størrelser på.

Men Folketinget har ikke kendt til det, borgerne har ikke kendt til det, og det er jo det værste, for dermed underminerer man også retssikkerheden. Lukkethed og uigennemskuelighed er det værste, for det presser retssikkerheden for borgerne.

Valgkampen handlede jo også om de her spørgsmål, og da blev S og R, hr. Mogens Lykkes toft og jeg, beskyldt for at have en hemmelig plan for lempelser, og det er jo dybt ironisk, når regeringen allerede på det tidspunkt havde lempet og der faktisk ikke var nogen hemmelig plan. Aldrig har der været så meget offentlighed om den sag fra S og R, som der var her. Der var ingen hemmeligheder – jeg havde nær sagt desværre.

Men mulighederne for dispensation er jo i virkeligheden også en ren tilståelsessag – vi kan lige så godt vende den om – for de illustrerer jo ganske godt, hvad problemet er ved de regler. Ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Pia Christmas-Møller, var jo også lidt inde på det. I en globaliseringstidsalder er det virkelig uhensigtsmæssige og urimelige regler, vi taler om her, og det giver et kæmpe problem. Reglerne tager – og det her er direkte adresseret til Venstres ordfører – menneskers frihed og muligheder fra dem. Det forstod jeg var de nye gennemgående ord i hr. Jens Rohdes tale her i dag – ord, som jeg har den samme opfattelse af værdien af. Det her er begrænsninger af menneskers frihed og muligheder, alene fordi der er tale om blandede ægteskaber.